

**DECIZIA nr. 137 /            2010**  
privind solutionarea contestatiei depusa de **X1 si X2**  
înregistrata la DGPMB sub nr.        ,  
completata cu adresa inregistrata sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Giurgiu - Biroul solutionare contestatii, prin adresa nr.        , inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.        , completata cu adresa nr.        , inregistrata la DGFP-MB sub nr.        , asupra contestatiei formulata de persoanele fizice X1 si X2, prin avocat        , cu domiciliul în Bucuresti,        .

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 12.02.2010 si inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Giurgiu sub nr.        , completata cu adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr.        , il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.        , comunicata la data de **01.02.2010**, prin care s-au stabilit in sarcina persoanei fizice X1 obligatii de plata in suma totala de **Y lei**, reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de Y1 lei si majorari de intarziere in suma de Y2 lei aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata.

Decizia de impunere contestata a fost emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.        incheiat de Activitatea de Inspectie Fiscala - Persoane Fizice din cadrul DGFP Giurgiu.

Constatând ca sunt întrunite conditiile prevazute de art.205, art.206, art.207 si art.209 alin.(1) lit.b) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de persoanele fizice **X1 si X2**.

**I.** Prin contestatia formulata, contribuabilii solicita: constatarea nulitatii absolute a deciziei de impunere si a tuturor actelor subsecvente efectuate si incheiate de un organ necompetent teritorial, anularea deciziei de impunere si a raportului de inspectie fiscala ca fiind netemeinice si nelegale si anularea dispozitiilor si deciziilor prin care li s-au atribuit coduri fiscale din oficiu.

In sustinerea contestatiei precizeaza urmatoarele:

1. Cu privire la nulitatea absoluta a deciziei de impunere si a tuturor actelor emise cu incalcarea prevederilor art.31-33 din Codul de procedura fiscala.

La data comunicarii avizelor de inspectie fiscala nr.        , nr.        si nr.        domiciliul niciunuia din cei doi petenti nu era in Giurgiu, ci in Bucuresti, asa cum atesta data schimbarii cartii de identitate a petentei X1 - 27.10.2010 (in fapt 27.10.2009) care s-a mutat definitiv in Bucuresti de mai multi ani.

Domiciliu fiscal se determina faptic si nu scriptic potrivit art.31 din Codul de procedura fiscala, iar conform art.32 organul fiscal este limitat la constatarea si colectarea taxelor si impozitelor la locul de domiciliu sau sediul contribuabilului, care apartine doar DGFP sector 6.

2. Cu privire la constatările efectuate prin raportul de inspectie fiscala, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere.

Raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere au fost emise fara sa se aduca niciun argument pertinent sau juridic in sensul inlaturarii precizarilor si a situatiei reale prezentate de petenti privind imobilul proprietate personala intabulat la data finalizarii constructiei in calitate de bun comun devalmas , conform art.30 din Codul familiei care defineste comunitatea de bunuri a sotilor si vandut in aceeasi calitate, asa cum dovedesc copiile contractelor de vanzare-cumparare a celor 4 apartamente vandute.

Acest singur imobil construit si finalizat in 2008 este o operatiune juridica civila, personala si fara caracter de continuitate facand parte din exceptiile pe care Codul fiscal le precizeaza clar anterior lui ianuarie 2010 care exonereaza persoana fizica de a desfasura activitate ca platitor de TVA.

Conform art.126 si art.127 din Codul fiscal, anterior datei de 01.01.2010, pentru ca operatiunea respectiva sa fie taxabila activitatea persoanei trebuie sa fie "impozabila, economica, cu caracter de continuitate si independenta" si sa nu aiba caracter personal sau sa priveasca locuinte personale, caracter care nu este prezumat de lege si trebuie dovedit.

Intrucat atat Codul fiscal cat si normele de aplicare nu prevad in ce constau activitatile economice, cu caracter de continuitate si independente se face trimitere la definitia data de legea generala comuna - Codul comercial, iar potrivit acestei legi contestatarii considera ca nu se incadreaza in niciuna din situatiile enuntate privitor la activitatea desfasurata.

Caracterul de continuitate nu este dovedit si nici motivat si nu are cum sa ramana la aprecierea organului fiscal, iar pentru a avea o baza de apreciere corecta se face trimitere la sensul semantic al termenului; astfel, este un fapt cert ce reiese din actele analizate, ca este vorba de vanzarea unui singur imobil, efectuata in 4 tranzactii pe an si nu de vanzari si cumparari succesive, concomitente sau ulterioare de bunuri nici in 2008 si nici ulterior in 2009, cand activitatea a incetat definitiv.

Este edificatoare declaratia ANAF extrasa din presa data in perioada cand au inceput aceste controale, in acest context incadrarea alaturi de persoane fizice urmarite pentru evaziuni fiscale si eludarea de la plata TVA este neavenita, nereala si netemeinica si lasa loc arbitrariului prin interpretarea aleatorie data textelor de lege.

Contestatarii considera ca actele au fost emise cu incalcarea art.6 si 13 din Codul de procedura fiscala, in sensul ca s-a adaugat nepermis textelor legale, s-a aplicat o interpretare a legii arbitrar si retroactiv, care la data cand li se atribuie plata taxei nu exista, aprecierea subiectiva data intregii stari de fapt efectuata cu rea credinta, prin obligarea retroactiva la plata TVA si a majorarilor de intarziere aferente si sanctionarea contraventionala pentru nedepunerea in termen a declaratiilor fiscale aferente anilor 2008-2009 pentru codul fiscal atribuit in ianuarie 2010 pentru o activitate deja incheiata, motiv pentru care solicita anularea pe fond a deciziei de impunere.

### 3. Cu privire la atribuirea din oficiu a codului fiscal.

Incadrarea in prevederile art.153 alin.1 din Codul fiscal si atribuirea din oficiu a codurilor fiscale s-a facut cu incalcare art.41, 44 si 45 din Codul de procedura fiscala cu privire la comunicarea si opozabilitatea actelor administrative fiscale si a art.6, 13 si 14 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Codurile fiscale emise din oficiu nu au fost comunicate pana in prezent, fiind emise in ianuarie 2010 pentru o activitate viitoare, singurele acte comunicate la data de 01.02.2010 fiind decizia de impunere si procesul verbal de contraventie.

Potrivit art.41 si art.44 C. pr. fiscala, completat cu art.85-100 c. pr. civila exista obligativitatea organului fiscal de a comunica actul la domiciliul persoanei, comunicarea prin publicitate fiind aplicabila cand persoana nu a putut fi gasita. Corelativ, sediul desfasurarii activitatii pentru care s-au primit in mod gratuit codurile fiscale este nereal.

Emiterea de o asemenea maniera a actului administrativ a incalcat dreptul la aparare si la un proces echitabil si dreptul de recurs la o instanta competenta conferite de art.6 si 13 din CEDO; mai mult au fost emise de un organ necompetent teritorial, deci sunt nule.

Pe fondul problemei, data emiterii acestor coduri fiscale este la o data ulterioara activitatii desfasurata in perioada 2008-2009, stiindu-se ca de regula se emit inainte de a se incepe activitatea pentru care s-a cerut sau concomitent cu derularea acesteia si nu pentru trecut; de aici, incalcare principiului neretroactivitatii legii civile, pentru ca odata emis, codul fiscal nu se retrage sau anuleaza, chiar si la cererea expresa a persoanei care declara ca nu mai efectueaza acele activitati sau daca nu depaseste plafonul de venituri.

Aceasta, in conditiile in care prin pozitia pe care si-a exprimat-o in scris la data controlului efectuat a declarat ca activitatea calificata ca impozabila a incetat si nu se va mai realiza.

Atribuirea sediului activitatii in Bucuresti dr. nr. , inregistrata in raport si in preambulul deciziei de impunere corespunde cu adresa de domiciliu la care se gaseste si imobilul vandut si unde nu se mai poate desfasura orice activitate.

In concluzie, contribuabilii solicita constatarea exceptiei nulitatii invocate, iar pe fondul problemei organul fiscal competent sa reaprecieze materialul probator si actele administrative si civile din dosar si pe baza argumentelor din contestatie dispunerea in consecinta.

**II.** In baza Raportului de inspectie fiscala nr. , Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP Giurgiu a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , prin care au stabilit in sarcina doamnei X1, urmatoarele obligatii de plata:

- Y1 lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata;
- Y2 lei reprezentand majorari de întârziere aferente.

**III.** Luând în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contribuabili, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatari si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

*Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care impotriva deciziei de impunere nr. , emisa de DGFP Giurgiu contestatarii au formulat actiune la Tribunalul Giurgiu ce face obiectul dosarului nr. , avand termen de judecata 13.05.2010.*

**În fapt**, conform constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. , in perioada octombrie-noiembrie 2008, asocierea celor doua persoane fizice si a realizat tranzactii imobiliare cu constructii noi, respectiv un numar de 4 de tranzactii constand in vanzari de apartamente, dupa cum urmeaza:

- conform contractului de vanzare-cumparare nr. , valoarea tranzactiei efectuate a fost in suma de euro (echivalentul a lei), valoarea TVA colectata fiind in suma de lei;

- conform contractului de vanzare-cumparare nr. , valoarea tranzactiei efectuate a fost in suma de euro (echivalentul a lei), valoarea TVA colectata fiind in suma de lei;

- conform contractului de vanzare-cumparare nr. , valoarea tranzactiei efectuate a fost in suma de euro (echivalentul a lei), valoarea TVA colectata fiind in suma de lei;

- conform contractului de vanzare-cumparare nr. , valoarea tranzactiei efectuate a fost in suma de euro (echivalentul a lei), valoarea TVA colectata fiind in suma de lei, din care euro au fost incasati la data antecontractului de vanzare-cumparare nr. .

Pentru tranzactiile efectuate in anul 2008, in suma totala de euro, prin Raportul de inspectie fiscala nr. , Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului Giurgiu a constatat ca operatiunile realizate de asocierea dintre persoanele fizice X1 si X2 reprezinta operatiuni cu caracter economic, care nu sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata si pentru care asocierea dintre cele doua persoane avea obligatia de a se înregistra ca platitoare de TVA dupa depasirea plafonului de venituri realizate din operatiuni impozabile în decursul unui an fiscal, la data de 01.11.2008, respectiv la data semnarii contractului de vanzare-cumparare autentificat sub nr. si incasarii sumei de euro.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina doamnei X1, reprezentanta asocierii, in baza art.141 alin.2 lit.f) si art.152 alin.(6), respectiv art.153 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, urmatoarele obligatii de plata:

- Y1 lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata;
- Y2 lei reprezentand majorari de întârziere aferente.

Impotriva Deciziei de impunere nr. , emisa de DGFP Giurgiu, X1 si X2 au formulat actiune la Tribunalul Giurgiu ce face obiectul dosarului nr. , cu termen de judecata 13.05.2010.

**In drept**, referitor la suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa, art.214 alin.(1) litera b) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

(...)

**b) solutionarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati. (...).”**

Potrivit bazei legale sus mentionate rezulta ca organul de solutionare a contestatiei poate suspenda solutionarea cauzei atunci cand solutionarea depinde de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

Astfel, între stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin raportul de inspectie fiscala nr. de catre organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP Giurgiu, care au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. si actiunea aflata pe rolul instantei de judecata exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei pe cale administrativa.

Aceasta interdependentă consta în faptul ca, în urma inspectiei fiscale s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata, respectiv taxa pe valoarea adaugata de plata si majorari de intarziere ca urmare a aplicarii dispozitiilor legii fiscale, prin decizia de impunere nr. .

Impotriva Deciziei de impunere nr. a fost formulata actiune la Tribunalul Giurgiu ce face obiectul dosarului nr. , cu termen de judecata 13.05.2010.

Având în vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive si irevocabile de catre instanta de judecata, D.G.F.P.-M.B. prin Serviciul solutionare contestatii nu se poate pronunta cu privire la contestatia formulata de X1 si X2, înregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Giurgiu sub nr. , motiv pentru care va suspenda solutionarea cauzei, în ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata în suma de Y1 lei si majorari de intarziere aferente în suma de Y2 lei, stabilite prin Decizia de impunere nr. , pana la pronuntarea unei hotarari definitive si irevocabile de catre instanta de judecata în dosarul nr. aflat pe rolul Tribunalului Giurgiu, procedura administrativa urmand a fi reluata în conformitate cu dispozitiile art.214 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, care stipuleaza: *“Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”*

Referitor la reluarea procedurii administrative, pct.10.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, precizeaza:

*“10.5. Organul de solutionare competent va relua procedura administrativa, în conditiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, **numai dupa încetarea definitiva si irevocabila a motivului care a determinat suspendarea**. Aceasta trebuie dovedita de catre organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Solutia data de organele de cercetare si urmarire penala trebuie însoțita de rezolutia motivata, atunci când suspendarea a fost pronuntata pâna la rezolvarea cauzei penale.”*

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.214 alin.(1) lit. b) si alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct.10.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

## **DECIDE**

Suspenda solutionarea contestatiei formulata de X1 si X2 impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. , prin care s-au stabilit taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de Y1 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei, pana la pronuntarea unei hotarari definitive si irevocabile de catre instanta de judecata in dosarul nr. .

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.